

Okręgowy Sąd Lekarski w Gdańsku
80-204 Gdańsk
ul. Śniadeckich 33

OSL-16/Wu/2019

O R Z E C Z E N I E

z dnia 2019r.

Okręgowy Sąd Lekarski w Gdańsku w składzie:

Przewodniczący: lek.
Członkowie: dr hab. n. med.
dr n. med.

Protokolant: mgr

w obecności Zastępcy Okręgowego Rzecznika Odpowiedzialności Zawodowej w Gdańsku lek.

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 2019r.
sprawy

..... Nr PWZ:

obwinionego o to, iż jako lekarz specjalista ortopedii i traumatologii konsultując ortopedycznie w dniu 2018r. w Poradni Chirurgii Urazowo-Ortopedycznej w Szpitalu małoletnią pacjentkę zgłaszającą się z opisem RTG z dnia 2018r. rozpoznającym rozrzedzenie struktury kostnej przynasady bliższej k. piszczelowej prawej po przeprowadzeniu badania stwierdził „ prawidłowy zakres ruchomości, st. kolanowy z niewielkim wzmożeniem ucieplenia, stabilność zachowana” zlecił fizykoterapię oraz kontrolę za 3 mc., natomiast nie rozpoznał procesu rozrostowego w obrębie przynasady bliższej kości piszczelowej prawej oraz istniejącej zmiany utkania kostnego w tym rejonie, które wskazywać mogły na rozwój procesu rozrostowego.

czym naruszył : art. 53 i 8 ustawy o izbach lekarskich, art. 4 ustawy o zawodzie lekarza i lekarza dentystry oraz art. 8 KEL.

na mocy art. 53 i 78 ustawy z dnia 2 grudnia 2009 roku o izbach lekarskich (Dz. U. Nr 219, poz. 1708):

- I. Uznał lek. winnym zarzucanego mu czynu, czyn ten kwalifikuje jako naruszenie art. 53 i 8 ustawy o izbach lekarskich, art. 4 ustawy o zawodzie lekarza i lekarza dentystry oraz art. 8 KEL.
- II. Na podstawie art. 83 ust. 1 punkt 1 ustawy z dnia 02 grudnia 2009r. o izbach lekarskich wymierzył Obwinionemu lek. karę upomnienia.
- III. Kosztami postępowania postanowił obciążyć Obwinionego lek.

UZASADNIENIE

W dniu 2018 roku do Naczelnego Rzecznika Odpowiedzialności Zawodowej w wpłynęła skarga z dnia 2018 roku dotycząca możliwości popełnienia przewinienia zawodowego przez lekarzy, którzy leczyli jej córkę

dowód: skarga z 2018r.

Naczelny Rzecznik Odpowiedzialności Zawodowej w Warszawie w dniu 2018r. wydał postanowienie o wyznaczeniu Okręgowego Rzecznika Odpowiedzialności Zawodowej w Gdańsku /zwanego dalej Rzecznikiem/ do prowadzenia niniejszego postępowania.

dowód: postanowienie o wyznaczeniu z 2018r.

Postanowieniem z dnia 2018r. Rzecznik wszczął postępowanie wyjaśniające w sprawie błędnego rozpoznania i leczenia dziecka ze zmianą nowotworową kości piszczelowej.

dowód: postanowienie o wszczęciu postępowania wyjaśniającego z 2018r.

W dniu 2019r. Rzecznik wydał postanowienie o przedstawieniu zarzutów lekarzowi /zwanemu dalej Obwinionym/ o to, że jako lekarz specjalista ortopedii i traumatologii, konsultując ortopedycznie w dniu 2018r. w Poradni Chirurgii Urazowo-Ortopedycznej w Szpitalu małąletnią pacjentkę, zgłaszającą się z opisem RTG z dnia 2018r. rozpoznającym rozrzedzenie struktury kostnej przynasady bliższej k. piszczelowej prawej, po przeprowadzeniu badania stwierdził „prawidłowy zakres ruchomości, staw kolanowy z niewielkim wzmożeniem ucieplenia, stabilność zachowana”, zlecił fizykoterapię i kontrolę za 3 miesiące, natomiast nie rozpoznał procesu rozrostowego w obrębie przynasady bliższej kości piszczelowej prawej oraz istniejącą zmianę utkania kostnego w tym rejonie, które wskazywać mogły na rozwój mięsaka kościopochodnego.

W ocenie Rzecznika stanowiło to naruszenie art. 53 i 8 ustawy o izbach lekarskich i

art 4 ustawy o zawodzie lekarza oraz art. 8 Kodeksu Etyki Lekarskiej.

dowód: *postanowienie o przedstawieniu zarzutów z 2018r.*

Rzecznik sporządził w dniu 2019r. a następnie przekazał do Okręgowego Sądu Lekarskiego w Gdańsku wniosek o ukaranie Obwinionego lekarza

dowód: *wniosek o ukaranie z 2019r.*

W dniu 2019r. Okręgowy Sąd Lekarski w Gdańsku na rozprawie rozpoznał sprawę przeciwko Obwinionemu lekarzowi,

dowód: *protokół rozprawy z 2019r.*

**Na podstawie zebranego w sprawie i ujawnionego na rozprawie materiału dowodowego
Sąd ustalił następujący stan faktyczny:**

Pokrzywdzona - skarżyła się na dolegliwości bólowe piszczeli od przełomu i 2018r. Lekarz POZ zlecił wykonanie badania RTG, które przeprowadzono 2018r. w zakładzie Diagnostyki Obrazowej Szpitala Opisujący zdjęcie lekarz stwierdził rozrzedzenie struktury kostnej w przynasady bliższej kości piszczelowej lewej i w opisie zlecił konsultację ortopedyczną.

Konsultacja ortopedyczna odbyła się dnia 2018r. w Poradni Chirurgii Urazowo-Ortopedycznej Szpitala Badanie przeprowadził Obwiniony lek. (specjalista ortopedii i traumatologii). W badaniu stwierdził „prawidłowy zakres ruchomości, staw kolanowy z niewielkim wzmożeniem ucieplenia, stabilność zachowana”. W dokumentacji brak jest odniesienia do wykonanego wcześniej zdjęcia rentgenowskiego badanego rejonu. Obwiniony zlecił fizykoterapię oraz kontrolę za trzy miesiące.

Ze względu na utrzymywanie się dolegliwości matka Pokrzywdzonej zdecydowała o wykonaniu kolejnego badania radiologicznego. Zostało ono wykonane w Wojewódzkim Szpitalu w dniu 2018r. W badaniu tym opisano rozcięcie w obrębie przynasady bliższej kości piszczelowej prawej oraz zmiany utkania kostnego w tym rejonie. Na podstawie analizy porównawczej obu zdjęć stwierdzono powiększenie się zmiany

oraz konieczność różnicowania pomiędzy procesem zapalnym a procesem rozrostowym.

W dniu 2018 r. Pokrzywdzona pacjentka została przyjęta do Instytutu w, gdzie na podstawie biopsji postawiono rozpoznanie mięsaka kościopochodnego i „włączono” odpowiednie leczenie (*chemioterapia oraz zaplanowany zabieg operacyjny – brak danych co do zabiegu w dokumentacji*).

Obwiniony lekarz podczas rozprawy głównej oświadczył, że przyznaje się do stawianego mu we wniosku o ukaranie zarzutu. Nadto wyjaśnił, że okoliczności zdarzenia były złożone, placówka w boryka się z problemami, kilkakrotnie próbował uzyskać w rejestracji zmniejszenie ilości przyjmowanych pacjentów, co jednak nie spotkało się z odpowiednim odzewem. Dodał również, że w dniach poprzedzających zdarzenie przedmiotowe od piątku do niedzieli był zobowiązany do pełnienia dwóch dyżurów stacjonarnych i jednego dyżuru tzw. na wezwanie, na którym również pracował.

Powyższe ustalenia faktyczne Sąd poczynił w oparciu o dokumentację medyczną Pokrzywdzonej ze Szpitala, z Instytutu oraz z Wojewódzkiego Szpitala, jak również w oparciu o harmonogram pracy poradni i wyjaśnienia Obwinionego.

Sąd zważył co następuje:

Po wnikliwym rozpatrzeniu sprawy Sąd uznał, że w świetle zebranego w sprawie materiału dowodowego wina Obwinionego lekarza nie budzi wątpliwości i należało uznać go winnym zarzucanego mu we wniosku o ukaranie przewinienia.

Niewątpliwym jest, że postępowanie Obwinionego lekarza wiązało się z niedochowaniem należytej staranności, co skutkowało opóźnieniem dalszej diagnostyki, a w konsekwencji opóźnieniem wdrożenia leczenia ratującego życie.

Sąd dał wiarę wyjaśnieniom Obwinionego. Wyjaśnienia obwinionego złożone w toku postępowania wyjaśniającego i na rozprawie są spójne, logiczne i konsekwentne oraz potwierdzają jego winę.

Sąd dał wiarę zgromadzonej w aktach sprawy dokumentacji medycznej, gdyż odzwierciedla ona przebieg czynności podejmowanych przez Obwinionego u Pokrzywdzonej. Została ona sporządzona w przewidziany prawem sposób i przez uprawnione osoby. Nadto w

aktach sprawy brak jest dowodów podważających jej wiarygodność.

Powyższe dowody stanowią potwierdzenie tego, że Obwiniony lekarz w dniu 2018r. zaniechał niezwłocznego wdrożenia u Pokrzywdzonej - właściwego postępowania, którego celem winno być postawienie odpowiedniego rozpoznania i podjęcie niezwłocznie leczenia. Nie ma wątpliwości, że Obwiniony nie rozpoznał procesu rozrostowego w obrębie przynasady bliższej kości piszczelowej prawej oraz istniejącej zmiany utkania kostnego w tym rejonie – chociaż powinien był to uczynić. Brak powyższego działania należy ocenić jako sprzeczność z obowiązującymi wytycznymi i z zasadami postępowania.

Należało uznać, że Obwiniony lekarz w czasie swego bezprawnego, karalnego i karygodnego czynu nie dał posłuchu obowiązkowi należytej staranności wyrażonym w przytoczonej we wniosku o ukaranie normom prawnym i normie art. 8 KEL, chociaż można było takiego podporządkowania się wymagać. W sprawie nie ujawniły się żadne szczególne okoliczności po stronie Obwinionego, które uniemożliwiałyby Mu podporządkowanie się ww. obowiązującym zasadom. W szczególności zwrócić uwagę należy, że art. 8 Kodeksu Etyki Lekarskiej jednoznacznie wskazuje lekarzowi, że powinien przeprowadzać wszelkie postępowanie diagnostyczne, lecznicze i zapobiegawcze z należyłą starannością, poświęcając im niezbędny czas.

W świetle zebranego materiału dowodowego Sąd uznał lekarza winnym zarzucanego mu przewinienia zawodowego, polegającego na tym, że jako lekarz specjalista ortopedii i traumatologii konsultując ortopedycznie w dniu 2018 roku w Poradni Chirurgii Urazowo -Ortopedycznej w Szpitalu małąletnią, po przeprowadzeniu badania stwierdził „prawidłowy zakres ruchomości ,staw kolanowy z niewielkim wzmożeniem ucieplenia, stabilność zachowana”, zlecił fizykoterapię i kontrolę za 3 miesiące. Natomiast nie rozpoznał procesu rozrostowego w obrębie przynasady bliższej kości piszczelowej prawej oraz istniejącej zmiany utkania kostnego w tym rejonie.

Zdaniem Sądu nie budzi wątpliwości, że Obwiniony popełnił tym samym przewinienie zawodowe (w rozumieniu art. 53 ustawy z dnia 02 grudnia 2009r. o izbach lekarskich), naruszając art. 8 ww. ustawy o izbach lekarskich, art. 4 ustawy z dnia 05 grudnia 1996r. o zawodach lekarza i lekarza dentystry oraz art. 8 Kodeksu Etyki Lekarskiej. Przypomnieć należy, że Obwiniony tak jak każdy lekarz ma obowiązek przestrzegać zasad etyki lekarskiej oraz przepisów związanych z wykonywaniem zawodu lekarza (art. 8 ustawy o izbach lekarskich).

Z kolei art. 4 ww. ustawy o zawodach lekarza nakazuje m.in. aby lekarz w działalności medycznej postępował zgodnie z zasadami etyki zawodowej oraz z należytą starannością.

Wymierzając lekarzowi karę upomnienia Sąd wziął pod uwagę okoliczności przemawiające na korzyść Obwinionego, w tym dotychczasową niekaralność. Istotne znaczenie miało także niezależne od Obwinionego przeciążenie pracą wynikające ze złej organizacji pracy Szpitala w, polegającej na łamaniu elementarnych zasad higieny pracy – Obwiniony już przed zdarzeniem zgłaszał nadmierne obciążenie pracą do rejestracji poradni. Jako okoliczność łagodzącą Sąd uznał postawę Obwinionego w toku sprawy, który okazał skruchę. Sąd przyjął, że postępowanie Obwinionego lekarza w czasie zdarzenia nie było celowe i miało charakter incydentalny. Sąd uznał, że kara upomnienia będzie dla Obwinionego wystarczającą przestrogą. Mając powyższe na uwadze Sąd postanowił wymierzyć Obwinionemu lekarzowi karę upomnienia. W ocenie Sądu ta kara jest odpowiednia do stopnia winy Obwinionego i jednocześnie spełni cele stawiane karze, gdyż jej moc prewencyjnego oddziaływania na środowisko lekarskie będzie odpowiednia. Z drugiej strony kara surowsza (*np. nagany, zawieszenia bądź pozbawienia prawa wykonywania zawodu*) byłaby karą zbyt surową. W świetle ujawnionych okoliczności należało uznać, że istnieją przesłanki, aby przypuszczać, że Obwiniony powstrzyma się w przyszłości od działań sprzecznych z normami regulującymi wykonywania zawodu lekarza i normami zawartymi w Kodeksie Etyki Lekarskiej.

Odnosnie kosztów postępowania, na podstawie art. 89 ust. 4 ustawy z dnia 02 grudnia 2009r. o izbach lekarskich, Sąd postanowił, że koszty postępowania ponosi Obwiniony lekarz.